

ми. Переконана, що це неприпустимо. Водночас, викладач повинен фундаментально працювати над постійним оновленням власних знань. Інформаційні сурогати не принесуть жодної користі студентові.

Як відомо, за відсутності інформації в інформаційній системі відмирають найбільш чутливі управляючі структури, як, наприклад, нервові клітини за відсутності кисню. З певною мірою алергії, викладача студенти якраз і сприймають як інформаційну систему за дисципліною, зміст якої він доводить через процес викладання. Отож, кожен із нас повинен постійно поповнювати себе як інформаційну систему новою інформацією. Інакше отримаємо від студентів прикрий, але незаперечний діагноз власної бездіяльності: параліч або клінічна смерть інтелекту.

Студенти оцінюють викладача з позиції якості викладання. Але це тільки ті з них, які усвідомлюють значення відвідування лекційних і практичних занять. Немало студентів іншого гатунку — скласти іспит. Одній частині студентів маємо передати свої знання, а іншій слід терпеливо доводити просту істину: хто не організований, не зібраний, не може правильно ані мислити, ані діяти — тому годі сподіватися на успіх.

Чому так? А тому, що ми покликані бути не тільки педагогами, а й мудрими вихователями-наставниками.

К. О. Кірєєва, канд. екон. наук, старш. викл.,
кафедра банківської справи

ВПЛИВ АСИМЕТРИЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА ЯКІСТЬ ОТРИМАНИХ ЗНАТЬ СТУДЕНТАМИ ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

У житті, як і на фінансових ринках, дуже часто один з учасників не знає всього того, що йому потрібно знати про іншого учасника для прийняття правильного рішення. Нерівність в інформації, яку має кожна зі сторін, називається асиметричною інформацією. Результатом є моральний ризик, пов'язаний з негативними наслідками прийняття неправильних рішень економічними суб'єктами. Розв'язком проблеми несприятливого вибору на фінансових ринках є забезпечення необхідною інформацією суб'єктів економіки, яка усуває асиметричність інформації.

Якщо б студенти знали все те, що їм потрібно знати для прийняття правильних рішень у майбутній практичній діяльності, то наслідки проблеми асиметричної інформації були б значно меншими. Важлива роль в отриманні студентами необхідної актуальної інформації про існування сучасної економіки належить викладачу економічного університету.

Сучасний викладач повинен розуміти, що дозволяючи студенту не уважно ставитися до навчання: пропускати лекції, списувати на заняттях, відмовлятися відповідати на поставлені викладачем запитання, призводить до підтримання в цілому низького рівня підготовки і обізнаності студента щодо тієї або іншої дисципліни. Як результат, випускник університету з вищою освітою в практичній діяльності буде припускатися помилок, які зачіпатимуть не тільки його особисті інтереси, а й інтереси оточуючих, а можливо, і підлеглих людей. Цих помилок може і не бути, якщо викладач суворо вимагає від своїх студентів вивчати питання своєї дисципліни, причому, зважаючи на те, що крім його дисципліни студенти опановують і інші.

Для цього буде корисним проведення паралелей між тими питаннями, які студенти вже опанували, або опановують, з інших дисциплін та новими для них, але схожими питаннями по дисципліні викладача.

Крім того, доцільно проводити цікаві для студентів заняття у вигляді ділових ігор, давати розв'язувати цікаві практичні задачі, ставити проблеми, що стосуються навчального предмета з реальної поточної ситуації в країні для моделювання ситуацій практичної діяльності. Це буде підтримувати зацікавленість і увагу студентів до опанування даної дисципліни.

Студентам для вміння швидко реагувати на зміни сучасного оточуючого середовища корисно знаходити і використовувати інформацію з Інтернет, телебачення, радіо. При цьому потрібно вчитися не відволікатися на інформацію, що не стосується теми дослідження.

Щоб сприяти цьому, викладач може запропонувати студентам свій варіант результатів пошуку інформації щодо поставленого завдання, а потім ініціювати пошук студентами інформації щодо схожого питання з подальшим оцінюванням результатів такого пошуку.

У результаті, вміння студентами вчити, шукати, знаходити і користуватися інформацією, що супроводжується контролем і порадами викладача, сприятиме формуванню інноваційних якостей творчої особистості фахівця XXI століття високого рівня кваліфікації.

Література

1. Гроші та кредит: Підручник. — 4-те вид., перероб. і доп. / М. І. Савлук, А. М. Мороз, І. М. Лазепко та ін.; За заг. ред. С. І. Савлука. — К.: КНЕУ, 2006. — С. 543—545.
2. *Фредерік С. Мишкін*. Економіка грошей, банківської справи і фінансових ринків/ Пер. з англ. С. Панчишина, А. Стасишина, Г. Стеблій. — К.: Основи, 1999. — С. 214—230, 312.
3. <http://dovbenko.kiev.ua/ua/published/articles/1112/> — Нобелівська нагорода за розробку теорії асиметричної інформації.

І. Ф. Коваленко, канд. екон. наук, доц.,
кафедра управління персоналом і економіки праці

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ ГЛОБАЛЬНОГО ІННОВАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Нині Україна переживає один із найважливіших моментів у своєму розвитку. Їй належить обрати або новий стратегічний курс «інноваційного прориву», де основними генераторами економічного розвитку стають нові знання, інноваційні та інформаційні технології, прямі і зворотні зв'язки між наукою, виробництвом і освітою, або залишитися серед країн, які лише споживають досягнення високотехнологічного світу, не отримуючи зиску від основних переваг глобалізації та сучасної моделі світового економічного розвитку.

В останні роки чітко визначилась загальносвітова тенденція формування глобального інноваційного суспільства шляхом розвитку освіти, якості нагромаджених знань, інформаційних ресурсів, масштабів інновацій, наукових досліджень, професійних навичок та технологій.

Отже, формування глобального інноваційного суспільства залежить від науки, освіти, інтелектуального потенціалу людини. У зв'язку з цим великого значення набуває пріоритетний розвиток тих галузей, які виробляють і розповсюджують різні види знань і, особливо, економічні знання.

Економічні знання в сучасних умовах змінюють звичні норми і правила життя людей за рахунок освоєння нових просторів життєдіяльності, нових механізмів взаємодії, формування нових інтересів і стимулів. Тому не випадково, що в розвинутих країнах світу зростає увага до рівня інноваційної і економічної підготовки своїх громадян.